

ARREST VAN HET GERECHT (Vijfde kamer)
23 januari 2003

Zaak T-181/01

Chantal Hectors
tegen
Europees Parlement

„Ambtenaren – Tijdelijk functionarissen – Aanwerving – Motivering –
Kennelijk verkeerde beoordeling –
Gelijke behandeling van mannen en vrouwen”

Volledige Franse tekst . . . . . II - 103

Betreft: Beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van de besluiten van het tot het sluiten van aanstellingsovereenkomsten bevoegde gezag houdende aanstelling van de heer B. in het ambt van Nederlandstalig administrateur bij de Fractie van de Europese Volkspartij (christen-democraten) en Europese Democraten van het Europees Parlement en houdende afwijzing van verzoeksters sollicitatie naar dat ambt, en anderzijds, veroordeling van het Parlement tot vergoeding van de materiële en morele schade die verzoekster stelt te hebben geleden.

Beslissing: Het beroep wordt verworpen. Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

Samenvatting

*1. Ambtenaren – Bezwarend besluit – Afwijzing van sollicitatie – Verplichting tot motivering uiterlijk bij afwijzing van klacht – Doel – Omvang – Tijdelijk functionaris bij politieke fractie van Parlement
(Ambtenarenstatuut, art. 25, tweede alinea; Regeling andere personeelsleden, art. 11)*

2. Ambtenaren – Tijdelijk functionarissen – Aanwerving – Kandidaten op lijst van geschikte kandidaten – Beoordelingsvrijheid van administratie – Rechterlijke toetsing – Grenzen

*3. Ambtenaren – Tijdelijk functionarissen – Aanwerving – Procedure – Beoordelingsvrijheid van administratie – Onderhoud voorafgaande aan aanwerving – Aanstelling door politieke fractie van Parlement
(Regeling andere personeelsleden, art. 2, sub c)*

4. Ambtenaren – Gelijke behandeling – Gelijkheid van mannelijke en vrouwelijke ambtenaren – Fundamenteel recht – Eerbiediging verzekerd door gemeenschapsrechter – Afwijzing van sollicitatie van zwangere vrouw – Bewijslast [EG-Verdrag, art. 119 (de art. 117-120 zijn vervangen door de art. 136 EG-143 EG); richtlijnen van de Raad 97/80, art. 4, et 2000/78, art. 10]

*5. Ambtenaren – Gelijke behandeling – Gelijkheid van mannelijke en vrouwelijke ambtenaren – Afwijkingen – Maatregelen ter bevordering van gelijke kansen van mannen en vrouwen – Voorwaarden
(Art. 141, lid 4, EG)*

1. Volgens artikel 25, tweede alinea, van het Statuut, dat krachtens artikel 11 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen van overeenkomstige toepassing is op de tijdelijke functionarissen, moet elk bezwarend besluit met redenen zijn omkleed. In geval van besluiten die een keuze tussen verschillende kandidaten inhouden is het tot aanstelling bevoegd gezag of, mutatis mutandis, het tot het sluiten van aanstellingsovereenkomsten bevoegd gezag, althans in het stadium van de afwijzing van de klacht die de niet in aanmerking genomen kandidaat heeft ingediend tegen het besluit houdende afwijzing van zijn sollicitatie en/of tegen het besluit houdende aanstelling van een andere kandidaat, gehouden zijn besluit te motiveren. Deze verplichting heeft tot doel, het Hof in staat te stellen de wettigheid van het bestreden besluit te toetsen, en de betrokkene voldoende gegevens te verschaffen om na te gaan of het besluit gegrond is dan wel een gebrek vertoont op grond waarvan de wettigheid ervan kan worden betwist.

In het geval van een ambt van tijdelijk functionaris bij een politieke fractie van het Parlement, waarbij de voorzitter van deze fractie, wegens de noodzaak van wederzijds vertrouwen, volledig vrij kan kiezen uit de lijst van geschikte kandidaten, kan voor de motivering worden volstaan met de vermelding dat is voldaan aan de wettelijke voorwaarden waarvan de regelmatigheid van de aanstellingsprocedure afhankelijk is gesteld.

(cf. punten 35-37, 40 en 41)

Referentie: Hof 13 december 1989, Prella/Commissie, C-169/88, Jurispr. blz. 4335, punt 9; Gerecht 28 januari 1992, Speybrouck/Parlement, T-45/90, Jurispr. blz. II-33, punt 94; Gerecht 3 maart 1993, Vela Palacios/ESC, T-25/92, Jurispr. blz. II-201, punt 22; Gerecht 26 januari 1995, Pierrat/Hof van Justitie, T-60/94, JurAmbt. blz. I-A-23 en II-77, punten 30 en 32; Gerecht 14 juli 1997, B/Parlement, T-123/95, JurAmbt. blz. I-A-245 en II-697, punt 72; Gerecht 23 april 2002, Campolargo/Commissie, T-372/00, JurAmbt. blz. I-A-49 en II-223, punt 49

2. Met betrekking tot de aanwerving van kandidaten op de lijst van geschikte kandidaten beschikt het tot aanstelling bevoegd gezag over een zeer ruime beoordelingsmarge, in die zin dat het onder meer niet verplicht is de precieze volgorde van rangschikking van de kandidaten op deze lijst in acht te nemen.

Ditzelfde beginsel geldt, a fortiori, voor de aanwerving van tijdelijke functionarissen, aangezien het tot het sluiten van aanstellingsovereenkomsten bevoegde gezag bij de keuze van kandidaten over een nog ruimere beoordelingsvrijheid beschikt.

Het Gerecht kan zijn beoordeling van de kwalificaties van de kandidaten niet in de plaats stellen van die van het tot het sluiten van aanstellingsovereenkomsten bevoegde gezag. Zijn controle dient zich te beperken tot de vraag of dit gezag, gelet op de overwegingen die hem tot zijn oordeel konden brengen, binnen redelijke grenzen is gebleven en niet een kennelijk onjuist gebruik van zijn bevoegdheid heeft gemaakt.

(cf. punten 65 en 69)

Referentie: Gerecht 17 november 1998, Fabert-Goossens/Commissie, T-217/96, JurAmbt. blz. I-A-607 en II-1841, punten 28 en 29; Gerecht 19 september 2001, E/Commissie, T-152/00, JurAmbt. blz. I-A-179 en II-813, punten 28 en 29

3. De procedures en verplichtingen inzake de aanwerving van ambtenaren gelden niet voor de voorziening in een ambt van tijdelijk functionaris. Het tot het sluiten van aanstellingsovereenkomsten bevoegd gezag beschikt zowel bij de keuze van de regels voor de organisatie van de selectieprocedure als bij de uitvoering daarvan over een zeer ruime beoordelingsvrijheid.

Er kan daarom niet worden aangenomen dat dit gezag, door het organiseren van een onderhoud tussen de kandidaten op een lijst van geschikte kandidaten en de leden van een nationale delegatie van een politieke fractie van het Europees Parlement waarvoor die aanwerving was bedoeld, de hem ter beschikking staande beoordelingsmarge heeft overschreden. De organisatie van een onderhoud in het kader van de aanwervingsprocedure beantwoordt overigens aan het vereiste dat er

wederzijds vertrouwen moet bestaan voor de aanwerving van een tijdelijk functionaris door een politieke fractie van het Parlement op basis van artikel 2, sub c, van de Regeling voor andere personeelsleden.

Het advies van de nationale delegatie van de politieke fractie kan evenwel geen vervanging vormen voor de uiteindelijk vergelijking waartoe de voorzitter van de politieke fractie van het Parlement in de hoedanigheid van het tot het sluiten van aanstellingsovereenkomsten bevoegde gezag moet overgaan.

(cf. punten 94, 102 en 104)

Referentie: Speybrouck/Parlement, reeds aangehaald, punt 94; B/Parlement, reeds aangehaald, punt 72; Gerecht 20 september 2001, Coget e.a./Rekenkamer, T-95/01, JurAmbt. blz. I-A-191 en II-879, punt 56

4. Het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de werkgelegenheid en, in verband daarmee, de uitsluiting van iedere vorm van discriminatie op grond van geslacht, hetzij direct, hetzij indirect, maken deel uit van de fundamentele rechten, welke eerbiediging de gemeenschapsrechter krachtens artikel 220 EG verzekert.

In dit verband heeft het Hof erkend dat de gelijkheid moet worden verzekerd van de mannelijke en vrouwelijke werknemers die door de Gemeenschap zijn tewerkgesteld in het kader van het Statuut. In de betrekkingen tussen de gemeenschapsinstellingen en hun personeelsleden zijn de vereisten die ingevolge dat beginsel hebben te gelden, niet beperkt tot die welke voortvloeien uit artikel 119 van het Verdrag (de artikelen 117-120 zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG), waarvan de bewoordingen relevant blijven, of de op dat gebied vastgestelde gemeenschapsrichtlijnen. Dit geldt mutatis mutandis in het kader van de aanwerving van tijdelijke functionarissen.

In deze context is onder meer erkend dat de weigering om een vrouwelijke werknemer wegens zwangerschap in dienst te nemen, een directe discriminatie op grond van geslacht vormt. Volgens artikel 10 van richtlijn 2000/78 en artikel 4 van richtlijn 97/80 dient de verweerder evenwel alleen te bewijzen dat er geen sprake is geweest van schending van het beginsel van gelijke behandeling, wanneer de verzoeker feiten aanvoert die directe of indirecte discriminatie kunnen doen vermoeden.

Discriminatie kan evenwel niet worden vermoed alleen op grond van de zwangerschap van een kandidaat, daaronder begrepen het geval waarin de administratie daarvan op de hoogte is gesteld. In elk geval kan niet worden aangenomen dat de administratie het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen heeft geschonden, wanneer zij geen kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door een gunstig gevolg te geven aan de sollicitatie van een mannelijke kandidaat.

(punten 117-121 en 124)

Referentie: Hof 15 juni 1978, Defrenne, 149/77, Jurispr. blz. 1365, punten 26 en 27; Hof 20 maart 1984, Razzouk en Beydoun/Commissie, 75/82 en 117/82, Jurispr. blz. 1509, punten 16 en 17; Hof 8 november 1990, Dekker, C-177/88, Jurispr. blz. I-3941, punt 14; Speybrouck/Parlement, reeds aangehaald, punten 47 en 48; Gerecht 6 juli 1999, Séché/Commissie, T-112/96 en T-115/96, JurAmbt. blz. I-A-115 en II-623, punt 116

5. Artikel 141, lid 4, EG biedt slechts de mogelijkheid, maar niet de verplichting om vrouwen positief te discrimineren. Zo deze bepaling al aan een gemeenschapsinstelling kan worden tegengeworpen, bestaat deze mogelijkheid op het gebied van de aanwerving slechts wanneer de betrokken sollicitaties gelijke kwalificaties bieden en objectief zijn beoordeeld.

(cf. punten 126-128)

Referentie: Hof 11 november 1997, Marschall, C-409/95, Jurispr. blz. I-6363